

Otec nás všetkých: katechéza Svätého Otca Františka o Otčenáši

Úvodom ku katechéze bol úryvok z Evanjelia podľa Lukáša: «V tej hodine [Ježiš] zaplesal v Duchu Svätom a povedal: „Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým. Áno, Otče, tebe sa tak páčiilo. Mój otec mi odovzdal všetko. A nik nevie, kto je Syn, iba Otec, ani kto je Otec, iba Syn a ten, komu to Syn bude chcieť zjaviť» (Lk 10,21-22).

Pokračujeme v našej ceste, aby sme sa čoraz lepšie učili modliť sa tak, ako nás to naučil Ježiš. On povedal: keď sa modlíš, vojdi do ticha tvojej izby, vzdial sa od sveta a obráť sa na Boha oslovujúc ho „Otče!“. Ježiš nechce, aby jeho učeníci boli ako pokrytci, ktorí sa modlia postojáčky na námestiach, aby ich ľud obdivoval (porov. Mt 6,5). Ježiš nechce pokrytectvo. Skutočná modlitba je tá, ktorá sa deje v skrytosti svedomia, v srdci: je nebadateľná, viditeľná jedine pre Boha. Len ja a Boh. Vyhýba sa falošnosti: pred Bohom je nemožné predstierať. Pred Bohom neexistuje vplyvná maska, Boh nás pozná takých, akí sme, obnažených v našom svedomí. Pri koreni dialógu s Bohom je tichý dialóg, ako stretnutie pohľadov dvoch osôb, ktoré sa milujú: človek a Boh – stretnutie pohľadov – to je modlitba. Hľadiť na Boha a dovoliť Bohu, aby na mňa hľadel, to znamená modliť sa. „Otče, ale veď nevyslovujem slová“. Hľaď na Boha a dovoľ mu, aby na teba hľadel. To je modlitba, je to pekná modlitba! A predsa, aj napriek tomu, že modlitba učeníka je úplne dôverná, nikdy neupadá do „intimizmu“. V skrytosti svedomia kresťan nenecháva svet za dverami svojej izby, ale v srdci si nesie osoby a situácie, problémy a mnohé veci – všetky ich vnáša do modlitby. V texte Otčenáša je jedna pozoruhodná absencia. Chýba mu slovo „ja“. Nikdy nehovoríme „ja“. Ježiš nás učí modliť sa majúc na perách predovšetkým „Ty“, pretože kresťanská modlitba je dialógom: „posväť sa meno tvoje, príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja“. Nie moje meno, moje kráľovstvo a moja vôľa. V dialógu s Bohom neexistuje priestor pre individualizmus. Neexistuje vystatovanie sa vlastnými problémami, akoby sme my boli tými jedinými na svete, ktorí trpia. Do modlitby prináša kresťan všetky ťažkosti osôb, ktoré žijú po jeho boku: keď sa zvečerí, rozpráva Bohu o ťažkostiach, ktoré ho postihli v ten deň; predkladá mu mnoho tvárí, priateľských, ale i nevraživých. Ak si niekto nevšíma, že vôkol neho je mnoho trpiacich ľudí, ak sa nezľutuje nad slzami chudobných, ak je privyknutý na všetko, to znamená, že jeho srdce je... Aké je jeho srdce? Je kamenné. Je dobré prosiť Pána, aby sa nás dotkol svojím Duchom a obmäkčil nám srdce. Kristus neprešiel bez povšimnutia popri biedach sveta: zakaždým, keď vnímal osamelosť, bolesť tela či ducha, pociťoval silný súcit, akoby z útrov matky. Pociťovať súcit – je jedno z kľúčových slovies Evanjelia. Môžeme si položiť otázku: keď sa modlím, otváram sa volaniu mnohých ľudí, blízkych i vzdialených? Alebo myslím na modlitbu ako na istý druh anestetika, aby som mohol byť pokojnejší? Pretože to „my“, ktoré nás Ježiš naučil, mi zabraňuje zotrvať v pokoji osamote a dáva mi pociťovať zodpovednosť za mojich bratov a sestry. Existujú ľudia, ktorí otvorene nehľadajú Boha, no Ježiš nás učí modliť sa aj za nich, pretože Boh hľadá tieto osoby najviac zo všetkých. Ježiš neprišiel pre zdravých, ale pre chorých, pre hriešnikov (porov. Lk 5,31) – čiže pre všetkých, pretože ten, kto si myslí, že je zdravý, v skutočnosti ním nie je. Bratia a sestry, svätci i hriešnici, všetci sme bratia, ktorých miluje ten istý Otec. A na konci života budeme súdení podľa lásky, podľa toho, ako sme milovali. Nie len tej sentimentálnej, pocitovej lásky, ale súcitnej a konkrétnej lásky podľa evanjeliového pravidla. Nezabudnime naň: «Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili» (Mt 25,40). Tak hovorí Pán.

zdroj: www.tkkbs.sk

Vychádza týždenne k nedeli. Redakčná rada: *veriaci*. Web: www.rkcvtyuh.sk. Návrhy čakáme na email: rkcranovjuh@gmail.com; číslo účtu: SK15 0200 0000 0030 3648 5058. Príspevok na vydávanie: 0,10 €

Poverello

8

2019

XIII. ročník

17. februára 2019

ŠIESTA NEDEĽA CEZ ROK

Resp.: **Blažený človek, čo v Pána skladá dôveru.**

V dnešnom Evanjeliu nám Pán Ježiš predstavuje naplnenie Mojžišovho Zákona – Blahoslavenstvá. Týmito niekoľkými veršami nám Kristus v plnej kráse odhaľuje Božie srdce. Cirkevní otcovia hovoria, že Boh sa preto stal človekom, aby sa človek mohol viac Bohu podobať. Takto môžeme rozumieť aj Blahoslavenstvá – je to pre nás, kresťanov, dokonaly plán, ako sa stať skutočným kresťanom – ako sa viac podobať Bohu. Lenže vidíme, že dnešný svet má iné hodnoty, aké Ježiš predstavuje v Blahoslavenstvách a ten, ktorý je z nich asi najviac odlišný, je „blahoslavení chudobní v duchu.“

sa tiež zdá byť atraktívne a dobré ako to nebeské, ale rozdiel je v tom, že sa nezískava duchovnou chudobou a vnútornou slobodou, ale práve naopak, získava sa honbou za materiál a svetovým uznaním, s cieľom mať čo najviac. V takomto materiálnom kráľovstve sa nenájdete miesto pre lásku a milosrdenstvo voči druhým, lebo nie je to ani potrebné, veď všetko sa dá kúpiť alebo zariadiť – človek je v ňom sebestačný – a pomaly, ale isto, stráca sa v ňom miesto aj pre samotného Pána Boha.

„Blahoslavení chudobní v duchu“, ale celkovo všetky Blahoslavenstvá nám ukazujú tú najkrajšiu, ale zároveň aj najnáročnejšiu cestu k Pánu Bohu. Žiť „Blahoslavenstvá“ nie je pre slabých a neistých, ale pre naozaj odhodlaných veriacich, ktorí chcú napredovať v láske tak k Bohu, ako aj k blízkym. Nech sa stanú pre nás životným programom, aby sme aj my na konci svojho života získali tu najkrajšiu odmenu: Božie kráľovstvo.

Blahoslavení...

Pán Ježiš tu nemyslí na fyzickú chudobu, ale na duchovnú chudobu, v zmysle „vo všetkom som závislý na Bohu a len v ňom mám istotu.“ Toto je vo viere veľmi dôležité, lebo práve o tom viera je – svoju istotu a svoj život vkladám jedine do Božích rúk a všetko s ním prežívam. Ako odmenu Pán Boh daruje takým Božie kráľovstvo. Tá najkrajšia odmena čaká tých, ktorí sa dokážu na tomto svete úplne všetkého vzdať pre Ježiša Krista. Nie sú zviazaní materiálnymi vecami, aj keď ich majú. Môžu byť materiálne bohatí, ale v duchu sú chudobní, lebo od všetkého sú slobodní a vzdávajú slávu Bohu – tomu, ktorý im to požehnal.

Na druhej strane – svet, rovnako ako Pán Boh – ponúka svoje kráľovstvo, ktoré

Mathias, kaplán

Liturgický program na 6. týždeň cez rok

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ČAS	ÚMYSEL
Po 18. 2.	FÉRIA Gn 4, 1-15. 25; Ž 50; Mk 8, 11-13	6.30	+ Jozefína
		18.00	+ Ján, Anna
Ut 19. 2.	FÉRIA Gn 6, 5-8; 7, 1-5. 10; Ž 29; Mk 8, 14-21	6.30	ZBP pri operácii Anna
		18.00	+ Mária
St 20. 2.	FÉRIA Gn 8, 6-13. 20-22; Ž 116; Mk 8, 22-26	6.30	+ Jozef, Anna
		18.00	+ Katarína
Št 21. 2.	SV. PETRA DAMIANIHO, BISKUPA A UČITEĽA CIRKVI <i>ľubovoľná spomienka</i> Gn 9, 1-13; Ž 102; Mk 8, 27-33	6.30	+ Michal, Helena, Mária
		18.00	ZBP a DDSv. Anna
Pi 22. 2.	KATEDRA SVÄTÉHO PETRA, APOŠTOLA <i>sviatok</i> 1 Pt 5, 1-4; Ž 23; Mt 16, 13-19	6.30	+ František, Mária, Mária
		18.00	+ Marián
So 23. 2.	SV. POLYKARPA, BISKUPA A MUČENÍKA <i>spomienka</i> Hebr 11, 1-7; Ž 145; Mk 9, 2-13	7.00	ZBP Ružena, 80 rokov života
		18.00	Pod'. Kristína, Marcel, Tobiáš
Ne 24. 2.	SIEDMA NEDEĽA CEZ ROK 1 Sam 26, 2. 7-9. 12-13. 22-23; Ž 103; 1 Kor 15, 45-49; Lk 6, 27-38	8.00	+ Jozef, Ján
		9.30	ZBP a DDSv. Barbara
		11.00	ZBP Pod'. Anna 90 rokov života
		18.30	ZBP a DDSv. rodinu Mateja

Filiálky	Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
VT Dlhé					18.00 (17.00 adorácia)		9.30
Rod. oblasť							11.00

Lektori na budúcu nedeľu, 24. 2. 2019:

Sobota - vigília	8.00	9.30	11.00	18.30
Vaterka, Chytra	Harakaľová, Uriga	Benčo, Fecenková	Klapák, Klapáková	Josipčuk, Josipčuková

Oznamy

1. Na upratovanie kostola k nasledujúcej nedeli prosíme rodiny **Adamová, Gazdová, Mudroňová**. Vďaka rodinám, ktoré upratovali kostol k dnešnej nedeli.

2. Na potreby kostola darovali Bohu známy 50,-€; Bohu známa 150,-€ a zo svadby novomanželja Pavol a Kristína 100,-€. Vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať.

3. Pravidelné **Biblické stretnutie**, ktoré býva utorok, **tento týždeň nebude!!!**

4. Z iniciatívy o. arcibiskupa Bernarda sa v tomto roku **prvýkrát uskutočnia v košickej katedrále slávnostné sv. omše pre jubilujúcich manželov z celej našej arcidiecézy s osobitným biskupským požehnaním. Prosíme preto manželov aj z našej farnosti, ktorí v tomto roku oslavia 25, 50, či 60 rokov spoločného života** (a chceli a mohli by sa zúčastniť tejto slávnosti), aby nám prišli do sakristie nahlásiť svoje mená. My ich pošleme následne na ABÚ Košice kvôli registrácii a počtu jubilujúcich manželov. Sv. omša pre tých, ktorí slávia **25 rokov** manželstva, bude **25. mája** a pre tých, ktorí slávia **50 rokov a 60 rokov** spoločného života zasa **13. októbra**.

5. Každoročná fašiangová **Farská veselica** sa uskutoční na budúcu sobotu **23. februára v priestoroch ZŠ Lúčna**. Po sv. omši si ešte môžete kúpiť v sakristii **lístky v cene 15-€ na osobu**. Pozývame vás.

Svätý Polykarp, biskup a mučeník

Pôvod mena z gréčtiny polykarpos – mnohoplodný. Polykarp sa stal biskupom v Smyrne na území Malej Ázie okolo r. 100 (dnešný Izmir, Turecko). Bol učeníkom svätého Jána, apoštola a evanjelistu.

Okolo roku 116 sa stretol s Ignáčom

Antiochijským, ktorý bol vedený na smrť do Ríma. Náboženskej obci v Smyrne i osobne biskupovi Polykarpovi sú adresované jeho dva listy.

Za pápeža Aniceta bol v Ríme, kde sa riešila otázka, ktorá sa týkala určovania každoročného termínu slávenia Veľkej noci. Neskôr ho obvinili, že podceňuje pohanské zvyky. Prokonzul ho prehovárал, aby zaprel vieru v Ježiša Krista. Polykarp mu odpovedal: „Osemdesiatšesť rokov slúžim Kristovi, nikdy som mu nespôsobil krivdu, akože by som sa mohol rúhať môjmu Kráľovi a Spasiteľovi?“ Bol odsúdený na smrť upálením, no plamene sa ho nedotkli. Prebodli ho dýkou 23. februára 156. Napísal viacero spisov, zachoval sa len fragment Listu Filipanom – svedectvo apoštolskej tradície. Vykreslenie Polykarpovho mučeníctva je najstaršou správou a podáva svedectvo o úcte svätých v prvokresťanských časoch.

Prvá písomná správa o bohoslužbe na počesť svätého sa týka oslavy výročia umučenia svätého Polykarpa v 2.storočí. Jeho pozostatky sú v chráme Ambrogio della Massima v Ríme. V ikonografii je zobrazený ako mučeník alebo biskup.

Lucia Horná

